

πυκασον, καλει δ' ἑταιρην. 15
 πριν εκεισε δει μ' απελθειν
 ὑπο νερτερων χορειας,
 σκεδασαι θελω μεριμνας.

Ε΄.

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Τι σοι θελεις ποιησω,
 τι, κωτιλη χελιδων;
 τα ταρσα σευ τα κουφα
 θελεις λαβων ψαλιξω;
 η μαλλον ενδοθεν σευ 5
 την γλωσσαν, ως ο Τηρευς
 εκεινος, εκθεριξω;
 τι μευ καλων ονειρων,
 ὑπορθραισι φωναις,
 αφησπασα; Βαθυλλον; 10

15. πυκασον v. πυκαζω. — καλει v. καλω. 16. απελθειν v. απερχομαι. 18. σκεδασαι v. σκεδαζω.

V. Eine Schwalbe hatte den Dichter durch ihre Morgenlieder aus dem Schlafe geweckt, und ihm die süßesten Träume von seinem Bathyllus geraubt. Er richtet sein Lied an sie, und fordert sie zur Wahl einer Strafe dafür auf.

V. 1. (ινα) ποιησω v. ποιεω. 3. σευ anst. σου. 4. λαβων v. λαμβανω. — (ινα) ψαλιξω v. ψαλιζω. 7. (ινα) εκθεριξω v. εκθεριζω. 10. αφησπασα v. αφαρπαζω.